

Postanowienie z dnia 7 grudnia 2004 r.

III SPP 23/04

Skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, wniesioną po prawomocnym zakończeniu postępowania o udzielenie przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności, pozostawia się bez rozpoznania na podstawie art. 5 ust. 1 i art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. Nr 179, poz. 1843) w związku z art. 429 § 1 i art. 430 § 1 k.p.k.

Przewodniczący SSN Stanisław Kosmal (sprawozdawca), Sędziowie SN:
Marian Buliński, Wiesław Maciak.

Sąd Najwyższy, z udziałem Prezesa Sądu Apelacyjnego w Lublinie, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 7 grudnia 2004 r. sprawy ze skargi Zbigniewa D. na przewlekłość postępowania Sądu Apelacyjnego w Lublinie w sprawie [...]

p o s t a n o w i ł:

skargę Zbigniewa D. pozostawić bez rozpoznania.

U z a s a d n i e n i e

Zbigniew D., odbywający aktualnie w zakładzie karnym karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej, złożył w dniu 29 marca 2004 r. wniosek do Sądu Okręgowego-Wydziału Penitencjarnego w Lublinie o udzielenie mu przerwy w wykonywaniu wspomnianej wyżej kary.

Sąd Okręgowy w Lublinie Wydział Penitencjarny postanowieniem z dnia 18 maja 2004 r. odmówił skazanemu udzielenia przerwy w odbywaniu tej kary.

W dniu 24 maja 2004 r. Zbigniew D. złożył zażalenie na powyższe postanowienie do Sądu Apelacyjnego w Lublinie. Sąd ten postanowieniem z dnia 22 wrze-

śnia 2004 r. zażalenia skazanego nie uwzględnił i utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie.

W dniu 28 września 2004 r. Zbigniew D. złożył skargę na przewlekłość postępowania zażaleniowego przed Sądem Apelacyjnym w Lublinie, w której domagał się stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie [...] toczącej się przed wspomnianym wyżej Sądem Apelacyjnym, niezwłocznego wyznaczenia posiedzenia w tej sprawie oraz przyznania mu od Skarbu Państwa sumy pieniężnej w kwocie 4.000 zł.

Po odczytaniu pisma Prezesa Sądu Apelacyjnego w Lublinie, w którym wnosił on o oddalenie przedmiotowej skargi - zgodnie z treścią art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. Nr 179, poz. 1843) - Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Bezsporne jest, że skarga Zbigniewa D. na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Lublinie złożona została w dniu 28 września 2004 r., zaś postanowienie tego Sądu orzekające o nieuwzględnieniu jego zażalenia na postanowienie Sądu Okręgowego w Lublinie odmawiające udzielenia mu przerwy w wykonaniu kary pozbawienia wolności zapadło w dniu 22 września 2004 r. Oznacza to, iż owa skarga została wniesiona po terminie, o jakim mowa w art. 5 ust. 1 powołanej wyżej ustawy. Przepis ten stanowi bowiem, iż skarga na przewlekłość winna być wniesiona w toku postępowania w sprawie. Jak natomiast stwierdzono wyżej postępowanie to zostało prawomocnie zakończone przed wniesieniem skargi, co powoduje, iż nie może być ona rozpoznana merytorycznie.

Ta okoliczność powoduje także, iż Sąd Najwyższy nie może uwzględnić wniosku Prezesa Sądu Apelacyjnego w Lublinie o oddalenie skargi Zbigniewa D. Przepis art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki stanowi, iż oddalić można tylko skargę niezasadną, zaś Sąd Najwyższy owej zasadności w tym postępowaniu nie badał.

Zdaniem orzekającego w tej sprawie składu sądownego, Sąd Najwyższy nie może również wniesionej po terminie skargi Zbigniewa D. odrzucić, albowiem przyczyny odrzucenia skargi zostały wyczerpująco wymienione w art. 9 powołanej wyżej ustawy. Skoro zatem ustawa z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki nie wskazuje, co należy uczynić, gdy skarga została wniesiona po terminie za-

kończenia toku postępowania w sprawie, a zatem po upływie terminu czynności procesowej, do którego mogła być wniesiona, zgodnie z art. 8 ust. 2 wspomnianej ustawy, który stanowi, iż w sprawach nieuregulowanych w ustawie stosuje się odpowiednio przepisy postępowania zażaleniowego obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy, należało sposobu rozstrzygnięcia w tej sprawie poszukiwać w odpowiednich przepisach Kodeksu postępowania karnego. Odpowiednimi przepisami w opisanej wyżej sytuacji - zdaniem Sądu Najwyższego - są przepisy art. 430 § 1 k.p.k. w związku z art. 429 § 1 k.p.k. Stanowią one bowiem, że sąd odwoławczy pozostawia bez rozpoznania przyjęty środek odwoławczy, jeżeli został on wniesiony po terminie.

Zważywszy, że skarga na przewlekłość postępowania złożona przez Zbigniewa D., którą należało traktować jako środek odwoławczy w postępowaniu zażaleniowym przewidzianym w Kodeksie postępowania karnego, została wniesiona po przewidzianym we wspomnianej wyżej ustawie terminie, należało orzec jak w części dyspozytywnej postanowienia.

=====